

Week van de burgemeester Koos Janssen

Maandag 17 juni reis ik samen met een kleine Zeister delegatie af naar Marokko. Via station Driebergen-Zeist naar Schiphol en vervolgens naar Nador, in het noordoosten van Marokko. Een delegatie uit Berkane, de gemeente waarmee we al vijftien jaar een vriendschapsband hebben, staat ons al op te wachten. Na een hartelijke begroeting rijden we in ruim een uur tijd naar Berkane. Ik kijk weer mijn ogen uit, bergachtig landschap, de hogere bergen tegemoet. Uit deze streek is een grote groep inwoners van Zeist afkomstig of heeft familiebanden. We komen hier regelmatig om de mensen en de cultuur te leren kennen. Om kennis op te doen van de samenleving, het wonen en werken. Zo willen we behulpzaam zijn bij het leven daar en leren voor het samenleven hier. Ook de gemeente Berkane is geïnteresseerd in het leven in Zeist. Over en weer willen we wijzer van elkaar worden. 's Avonds laat arriveren we bij het hotel Rosalina, in het centrum van Berkane.

Dinsdag staat in het teken van een officiële ontvangst op het gemeentehuis. We ontmoeten raadsleden, wethouders en de burgemeester Mohammed Ibrahim. We bespreken met elkaar de overeenkomsten en verschillen in het feitelijke functioneren. Zij presenteren een groot ontwikkelplan. Het gaat over allerlei projecten op het gebied van onderwijs, sport, woningbouw, wegen en cultuur. Een aantal hiervan is inmiddels klaar, andere in ontwikkeling of aan het begin van realisatie. Het geeft veel stof tot bespreken en nadenken over de vraag op welke wijze Zeist hierin van betekenis kan zijn.

Ook bezoeken we de Stichting Steun Remigranten. Zij is Marokkaanse mensen behulpzaam bij vraagstukken op ieder vlak, zoals pensioen en verzekeringen, die mensen ervaren bij hun terugkeer naar hun land van herkomst. We spreken met mensen die zijn teruggekeerd en met een drietal cultureel antropologen van de Vrije Universiteit die allerlei onderzoeken doen. Vervolgens rijden we de bergen in, het Ain Almou gebergte. We spreken met de beheerder, namens de gemeente Berkane, van het gebied. Flora, fauna, en waterhuishouding zijn onderwerpen van gesprek.

Woensdag bezoeken we een privéschool, met 900 kinderen, 100 mensen aan personeel, waarvan 50 leerkrachten. Zij doceren basis- en middelbaar onderwijs, met elementen van Montessori onderwijs. Het is een echt familiebedrijf. Het is bijzonder inspirerend om er te zijn, klassen te bezoeken en met docenten te spreken. Mooi ook dat ze aangeven te willen corresponderen met kinderen uit Zeist. Die mogelijkheid zullen wij bij terugkomst nagaan.

's Middags en begin van de avond bezichtigen we 14 van de 22 ontwikkelprojecten. Het is bloedheet, toch lukt het prima. De stad ondergaat een grote modernisering. Een busstation, een vaste, overdekte en kleurrijke plek voor marktkramen, vrouwencentra, voetbalvelden en multifunctionele sportvelden in de buurt. Ook een festiviteitenplein met speelruimten voor de kinderen, de bouw van een zwembad en een kamelenmelkboerderij maken ons enthousiast. Terug in Zeist zullen we de mogelijkheden verkennen voor een Zeister inbreng. Donderdag gaan we weer huiswaarts, een afstand van 1973 km. 's Avonds rond tien zijn we terug thuis.

Op vrijdag ontvang ik de leerlingen van de school van kinderburgemeester Anna. Zij bevragen mij over de Voedselbank, die ze hebben bezocht, en over allerlei aspecten van het burgemeestersambt. Het is een week vol variatie.

Koos Janssen
Voor reactie: ijlm.janssen@zeist.nl